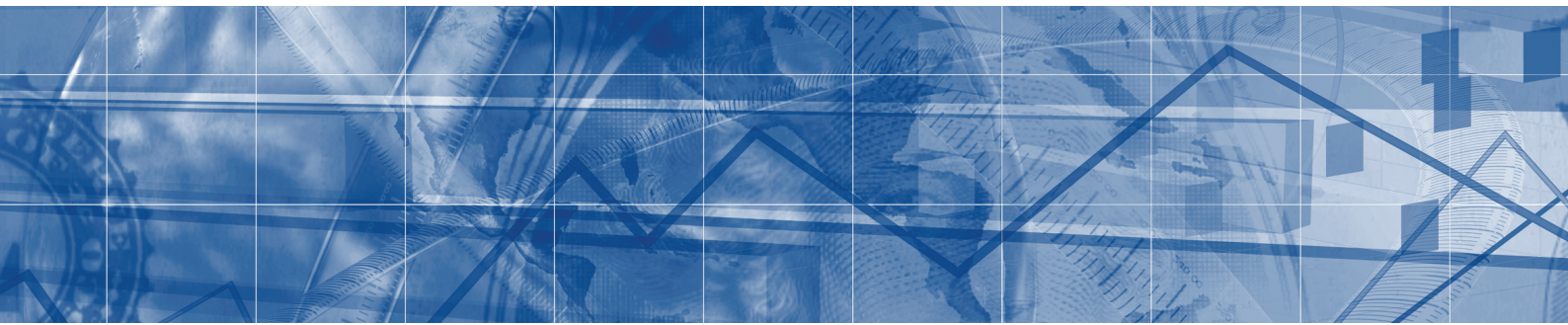

Молодіжний економічний вісник ХНЕУ ім. С. Кузнеця № 1

Журнал

березень 2024

ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ СЕМЕНА КУЗНЕЦЯ

**Молодіжний економічний вісник
ХНЕУ ім. С. Кузнеця**

№ 1
березень 2024
Журнал

Виходить щоквартально

Засновник – ХНЕУ ім. С. Кузнеця.
Видавець – ФОП Лібуркіна Л. М.

Затверджено на засіданні
вченої ради університету
Протокол № 3 від 22.03.2024 р.

Ідентифікатор медіа: R30-02756
(рішення Національної ради України
з питань телебачення і радіомовлення
№ 685, протокол № 9 від 7 березня 2024 року).

Періодичність – щоквартально.
Мова видання – українська, англійська, французька, німецька.

Засновано в січні 2015 року згідно з рішенням вченої ради.

Редакційна колегія

Пилипенко А. А. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ імені Семена Кузнеця (головний редактор)

Бриль М. С. – канд. екон. наук, доцент ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Власенко Т. А. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Вовк В. А. – канд. екон. наук, доцент ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Гриневич Л. В. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Журавльова І. В. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Яценко Р. М. – канд. екон. наук, доцент ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Малярець Л. М. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Назарова Г. В. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Пушкар О. І. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Тищенко В. Ф. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Чернишов В. В. – канд. екон. наук, доцент ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Ястремська О. М. – докт. екон. наук, професор ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Поштова адреса засновника:

61166, Україна, м. Харків, просп. Науки, 9а, Харківський національний економічний університет
імені Семена Кузнеця

Конт. телефон: (057)702-03-04

Відповідальність за достовірність фактів, дат, назв, імен, прізвищ, цифрових даних, які наводяться, несуть автори статей.
Рішення про розміщення статті приймає редакційна колегія. У текст статті без узгодження з автором можуть бути внесені редакційні виправлення
або скорочення.

Редакція залишає за собою право їх опублікування у вигляді коротких повідомлень і рефератів.

У разі копіювання чи передрукування матеріалів посилання на електронний журнал обов'язкове.

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єктів видавничої справи ДК № 4853 від 20.02.2015 р.

© Харківський національний економічний
університет імені Семена Кузнеця, 2024

Ляшенко Б. Ю., Беляєва Н. Є. Проблемогенний соціум як чинник трансформації цінностей	70
Мажник Л. О. Особливості інноваційного розвитку підприємництва в умовах багатоаспектної невизначеності цифрової економіки.....	72
Маммедов А. О., Руденко А. В. Особливості впровадження технологій електронного врядування в галузі відновлюваної енергетики.....	75
Небилиця О. А. Синергія онлайн- та офлайн-каналів просування – ключовий чинник розвитку бізнесу.....	77
Нікулін Д. Ю. Податкове стимулювання як перспективний напрямок економічного розвитку країни	80
Обриньба Я. Ю., Горбачов А. В. Синофобія як проблема міжнародних відносин в Азійсько-Тихоокеанському регіоні.....	83
Онищенко М. В. Ухвалення інвестиційних рішень в умовах ризику.....	86
Подорожна М. Р., Войтенко О. В. Національний бренд як чинник конкурентоспроможності міжнародного бізнесу.....	90
Purei Ye. Activation of business activities through digital marketing tools	93
Райко Д. В., Масалаб О. В. Роль маркетингових стратегій у розвитку підприємств: аналіз основних підходів і їх вплив на конкурентоспроможність	96
Сиромолот Е. А. Відновлення розвитку територій в умовах європейської інтеграції	99
Скляр Т. П. Система базисних понять оцінки інноваційного розвитку експортно-імпоротної діяльності суб'єктів господарювання	103
Смотрова Д. В., Гриневич Л. В. Рівень організаційного забезпечення омніканального маркетингу на підприємствах роздрібною торгівлі	106
Ушкальов В. В., Мартіянова М. П. Технології пошуку за відкритими джерелами в підготовці економістів	109
Wang Honghai. Socio-communication technologies concept and types.....	112
Yang Honghao. The current situation of calligraphy education in chinese universities.....	114
Чала Д. М., Воронюк Є. В. Реалізація угод PROSUR та USMCA як напрям південноамериканського розвитку	116
Cherkaskyy O. Tools of marketing management of the enterprise's intellectual resources	119
Zhang Lei. Modernization of the educational process in higher education institutions in the context of the implementation of network learning technology	122
Шевченко Н. В. Забезпечення якості освіти в закладах загальної середньої освіти в умовах подолання освітніх втрат	123
Шевченко С. О. Виклики та можливості управління кар'єрним зростанням в епоху цифрових трансформацій	127
Шумейко С. О. Застосування технологій електронного врядування щодо забезпечення добробуту територіальних громад	129
Єрьомка Д. В., Кожуріна А. Д. Основні форми та напрями взаємодії	

New era of calligraphy: Chen Zhenzhen academic lecture [M]. Ningbo : NingBo Publishing House, 2018. **3.** Lu Haijiao. Contemporary Higher Calligraphy Education Eight Questions [J]. *Chinese Calligraphy*. 2020. Vol. 4 (159). P. 161–162. **4.** Zeng Yi. The challenges and countermeasures faced by calligraphy education in colleges and universities [J]. *Kaifeng Culture and Art Position Journal of Industry School*. 2021. Vol. 9. P. 148–149. **5.** Zhang Ke. Analysis of the development and changes of calligraphy education in colleges and universities [J]. *Art Evaluation*. 2021. Vol. 17. P. 4–6. **6.** Chen Li. Research status and reform of the study of calligraphy education in colleges and universities [J]. *Chinese people Family Expo*. 2020. Vol. 20. P. 25–26. **7.** Pan Shanzhu. On Current Higher Calligraphy Education [J]. *Chinese Calligraphy*. 2004. Vol. 9. P. 82.

Тези надійшли до редакції 18.04.2024 р.

РЕАЛІЗАЦІЯ УГОД PROSUR ТА USMCA ЯК НАПРЯМ ПІВДЕННОАМЕРИКАНСЬКОГО РОЗВИТКУ

УДК 332.1:339

Чала Д. М.

Студентка 3 року навчання, факультет МЕП ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Воронюк Є. В.

Викладач кафедри міжнародних економічних відносин ХНЕУ ім. С. Кузнеця

Анотація. Досліджено основні історичні та сучасні аспекти регіонального розвитку Південної Америки в рамках реалізації угод PROSUR та USMCA.

Ключові слова: PROSUR, UNASUR, USMCA, південноамериканський регіон, Південна Америка, регіональний розвиток.

Annotation. The article examines the main historical and modern aspects of regional development in South America in the framework of the implementation of the UNASUR and USMCA agreements.

Keywords: PROSUR, UNASUR, USMCA, South American region, South America, regional development.

Актуальність проблеми. Сучасний стан регіонального розвитку Південної Америки постає цікавим для дослідження, оскільки регіон знаходиться на «перехресті», і вектор його подальшого розвитку вплине на міжнародні економічні відносини.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Регіональний розвиток Південної Америки – це предмет досліджень багатьох учених. Зокрема, деякі дослідники вважають, що розвиток UNASUR продовжиться, оскільки це обумовлено геополітичною динамікою південноамериканського регіоналізму [1]. Слід зауважити, що в цьому регіоні існує колосальна нерівність серед населення, високий рівень неформальної зайнятості, крихкість і недостатнє фінансування урбанізації, що в сукупності з іншими проблемами ускладнює економічне зростання та порушує інтеграційні процеси [2].

Метою тез є дослідження основних аспектів двох Угод у регіоні Південної Америки, реалізація яких може суттєво вплинути на подальший розвиток регіону і світової економіки.

Виклад основних результатів дослідження. Амбіційним проектом у рамках UNASUR стало прагнення розв'язати енергетичну проблему регіону через створення єдиної системи на основі прийнятої Енергетичної Хартії. В її рамках повинно було початись будівництво транснаціонального газопроводу, а у 2005 р. передбачалось створення так званого «енергетичного кільця», яке зв'язало б всю систему газопроводів в єдине ціле. Паралельно розвивався вектор фінансової інтеграції UNASUR.

З 2008 р. почала опрацьовуватися ідея введення єдиної валюти. Проривом у цьому напрямку стало створення свого банку – Південного Банку розвитку. Завдяки розширенню сфер діяльності організації UNASUR став ефективним інструментом вирішення широкого кола проблем поза економічною сферою. Так, UNASUR виступив посередником у вирішенні колумбійсько-еквадорського та колумбійсько-венесуельського конфліктів у 2009 та 2011 рр., зумівши запобігти військовому зіткненню між державами. Успіхи в діяльності структури, зростання її авторитету серед країн континенту не стали, як показали подальші події, гарантими її внутрішнього укріплення.

Всередині самої структури уже на початковій стадії її діяльності окреслилися тенденції, що свідчили про відсутність єдності серед її учасників щодо розуміння цілей, задач даної структури та пріоритетів її діяльності. Якщо лідери Бразилії та Аргентини бачили в ній інструмент для зміни світової геополітики торгівлі та культури та виступали проти розвитку інтеграційних процесів на основі ортодоксального неолібералізму, за альтернативну модель розвитку, що направлена на ліквідацію бідності й голоду, то керівництво ряду країн вважало більш перспективним розвиток латиноамериканської інтеграції на принципах моделі НАФТА. Третя група країн на чолі з Венесуелою вважала, що в основі діяльності організації повинні лежати ідеї боліваризму як найбільш адекватні до вимог населення континенту. У міру розвитку цієї організації ці розбіжності набували все гострішого характеру. Внутрішні суперечки мали непримиренний характер у зв'язку зі змінами політичних режимів у ряді країн-учасників: в рамках «правого повороту» до влади у Бразилії, Аргентині та декількох інших країнах прийшли політичні сили, що мали свої позиції з питань розвитку латиноамериканського інтеграційного процесу, які не збігалися з принципами UNASUR. Вкрай негативний вплив дали події в Венесуелі [1].

Ряд країн-членів UNASUR відкрито виступили проти Н. Мадуро на підтримку опозиції (Парагвай, Колумбія, Бразилія). Протистояння всередині організації вилилось у відкритий конфлікт під час виборів нового генерального секретаря організації у 2018 р., після чого більшість країн-учасників вийшла зі складу організації, таким чином фактично дезавувавши її. Доля UNASUR, на який у свій час покладались великі сподівання не тільки як на джерело суверенної латиноамериканської ідентичності, авторитетного американського регіонального арбітра та ефективний інструмент розв'язання соціально-економічних проблем регіону, виявилась не реалізованою. А його крах був від початку визначений експертами через його внутрішні суперечності, відсутність єдиних цінностей, а також достатньо рихлу інституційну структуру, за якої рішення, що приймалися органами організації, далеко не завжди виконувались на рівні держав.

На уламках UNASUR в березні 2019 р. Аргентина, Бразилія, Колумбія, Парагвай, Перу, Чилі, Еквадор, а також посол Гайани в Чилі підписали «декларацію Сантьяго», яка передбачала оновлення та розширення інтеграції Південної Америки в рамках нової інтеграційної структури під назвою «Форум заради прогресу та розвитку Південної Америки» або PROSUR. Проте в 2023 році Президент Бразилії хоча і робив заяви щодо повторного вступу в UNASUR / PROSUR, але так і не висказав остаточного рішення [5].

ПІВНІЧНОАМЕРИКАНСЬКА ЗОНА ВІЛЬНОЇ ТОРГІВЛІ (NAFTA-USMCA) – це угода, що підписана такими країнами, як США, Канада та Мексика. Населення країн НАФТА складає 493,43 млн осіб.

Учасники НАФТА визначили своєю основною метою створення не просто спільного ринку, який за своїм типом відноситься до західноєвропейських, але зони вільної торгівлі, що дозволяє всім учасникам розвивати економічні відносини з третіми країнами та регіонами.

При цьому у Канаді існує негативне ставлення щодо поглиблення інтеграційних процесів з США та НАФТА, через агресивну політику компанії із США на території Канади, що, на думку національних підприємців і деяких представників уряду, може призвести до зниження рівня контролюваності деяких секторів економіки. Це обумовлено відсутністю дієвого інституціонального забезпечення у сфері юридичного супроводу економічних процесів. Хоча цікавим є той факт, що участь в об'єднанні спровокувала розвиток канадської економіки. Зокрема, експортна діяльність країни, основна частина якої припадає на автомобільну індустрію та промислові товари, збільшилась майже в два рази за останні 10 років.

Якщо дослідити ефективність об'єднання в цифрах, то можна побачити, що США та Канада мали найбільшу частку в загальній торгівлі – 69,7 %. При цьому США імпортували в рамках об'єднання НАФТА доволі великі обсяги продукції від \$150,9 млрд у 1993 р. до \$ 677,9 млрд у 2019 р., інакше кажучи, імпорт США в рамках НАФТА збільшився на 349 %. Що цікаво, що експорт США також збільшився від \$141 у 1993 р. до \$548,8 млрд у 2019 р. (на 287 %). Неможливо не звернути увагу на торговий дефіцит США, який збільшився із \$74,3 млрд у 2016 р. до \$129,1 млрд у 2019 р. Досліджені дані свідчать про те, що торгівля послугами в рамках партнерства НАФТА також підвищила своє значення. Так, наприклад, у 2018 році Канада та Мексика проводили успішну взаємну торгівлю послугами, позитивне сальдо якої визначається в \$36,2 млрд [6].

Зміни, які відбулись із угодою НАФТА 30.09.2018 р., зокрема поява нової назви угоди – USMCA, по-різному трактуються експертами. Так, є частина експертного суспільства, на думку якої суттєвих змін сама угода не знала, відбулось лише пернайменування. Але існує і інша точка зору, відповідно до якої зміни, внесені в угоди щодо автомобільної та сільськогосподарської сфери, а також щодо системи врегулювання можливих суперечок, є суттєвими. Якщо погодитись з цією точкою зору, тоді ми не можемо говорити про те, що НАФТА досі існує а маємо розуміти USMCA як нову угоду про інтеграційне об'єднання.

Висновки. PROSUR – цей проєкт його творці розглядають як заміну UNASUR, який практично припинив своє існування у зв'язку з виходом з нього більшості учасників. Структура збирається здійснити інтеграцію в широкому комплексі напрямів – від охорони здоров'я до проблем боротьби зі злочинністю та позиціонується як замітник UNASUR, який мав стати платформою континентального сполучення та глобального піднесення Південної Америки, але виявився паралізованим через політико-ідеологічні розбіжності між його членами.

Безумовно, інтеграційне об'єднання НАФТА надало суттєвого впливу на економічний розвиток північноамериканського регіону. Також погоджуємося, що найбільшу вигоду від неї отримали США та їх партнери. Дослідження сформувало певне розуміння, що припинення участі в цьому об'єднанні суттєво вплине на економіку країн-учасниць, що підтверджує думки експертів про те, що розвиток USMCA тільки починається. Але, безумовно, подальшого дослідження потребують зміни, внесені у 2018 році. Так, досі відкритим залишається питання внесених змін, чи є USMCA новою угодою або вона є правонаступницею НАФТА, або угода НАФТА існує і зараз, а зміни відбулись лише в назві.

Література: 1. Mijares V. M. Filling the structural gap: Geopolitical links explaining the South American defense council. *Colombia Internacional*. 2020. No. 101. P. 3–28. 2. Pozzatti A., Farias L. W. From emergency to structure: ways to fight Covid-19 via international cooperation in health from Brazil. *Revista Brasileira de Política Internacional*. 2022. No. 65. e006. DOI: <https://doi.org/10.1590/0034-7329202200106>. 3. Union of South American Nations (UNASUR). Colombia Potencia De La Vida. URL: <https://www.cancilleria.gov.co/en/union-south-american-nations-unasur>. 4. UNASUR. Parlamento del MERCOSUR. URL: <https://parlamentomercosur.org/innovaportal/v/4503/1/parlasurunasur.html>. 5. Ruviano da Silva J. UNASUR: from Magical Regionalism to Pragmatic Regionalism. URL: <https://latinoamerica21.com/en/unasur-from-magical-regionalism-to-pragmatic-regionalism/>. 6. United States-Mexico-Canada Agreement. Office of the United States Trade Representative. URL: <https://ustr.gov/trade-agreements/free-trade-agreements/united-states-mexico-canada-agreement>.

Тези надійшли до редакції 22.04.2024 р.

